

पद १९६

(राग: काफी – ताल: दीपचंदी)

कां गे हरी कोठें गुंतला । सखे कां न ये घरा ॥ध्रु.॥ कोठें गुंतलासे न
कळेचि कांहीं । कोण्या सवतीनें मोहिले मुरलीधरा ॥१॥ जाय सखे
तूं बाही हरीला । करूं नको विलंब । जा कीं गे त्वरा ॥२॥ माणिक
म्हणतसे धन्य ती राधिका । क्षणभरी नच विसरे इंदिरावरा ॥३॥